

گردهمایی فعالان سنگ آهن و فولاد در سنگاپور (بخش نخست):

ریوتینتو: شکاف عرضه سنگ آهن به ۶۵۰ میلیون تن خواهد رسید

در گردهمایی صنعت فولاد و سنگ آهن سنگاپور در این هفته، اجماع کلی بر این بود که رشد تقاضای فولاد در جنوب و جنوب شرق آسیا آن قدر قوی خواهد شد که کاهش تولید فولاد در چین و کشورهای غربی را جبران کند و در نتیجه، تقاضای سنگ آهن همچنان در سطح بالایی باقی بماند.

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی معدن سامانه؛ در سالهای اخیر، خوش بینانه ترین بخش بازار کالاها مربوط به فلزاتی بوده که در گذار انرژی نقش دارند؛ فلزاتی مانند مس، لیتیوم و عناصر نادر خاکی. اکنون تولیدکنندگان سنگ آهن نیز می خواهند محصول خود را به این فهرست اضافه کنند.

در گردهمایی صنعت فولاد و سنگ آهن سنگاپور در این هفته، اجماع کلی بر این بود که رشد تقاضای فولاد در جنوب و جنوب شرق آسیا آن قدر قوی خواهد شد که کاهش تولید فولاد در چین و کشورهای غربی را جبران کند و در نتیجه، تقاضای سنگ آهن همچنان در سطح بالایی باقی بماند.

البته این خوش بینی میان حامیان کاهش انتشار کربن در صنعت فولاد دیده نشد. دلیل آن این است که به تدریج روشن شده تولید «فولاد سبز» بسیار پرهزینه تر از آن چیزی است که قبلا تصور می شد.

بخش عمده خوش بینی بازار سنگ آهن بر این پیش بینی استوار است که هند تولید فولاد خود را از حدود ۱۶۸ میلیون تن به ۴۰۰ میلیون تن تا سال ۲۰۳۵ افزایش خواهد داد.

بر اساس داده های کپلر، هند هم اکنون صادرکننده کوچکی در بازار سنگ آهن به شمار می رود و صادرات آن در سال ۲۰۲۵ میلادی، ۲۸.۶۲ میلیون تن در برابر واردات ۱۳.۸۷ میلیون تنی بوده است.

اگر هند بتواند تولید فولاد خود را طی ۱۰ سال آینده بیش از دو برابر کند، احتمالا مجبور خواهد شد واردات سنگ آهن را به طور چشمگیری افزایش دهد؛ زیرا معادن داخلی این کشور قادر به تامین حجم کافی سنگ آهن با عیار بالا نخواهند بود.

انتظار می رود، کشورهایی مانند ویتنام، اندونزی و تایلند نیز همزمان با صنعتی شدن اقتصادشان، ظرفیت جدیدی برای تولید فولاد ایجاد کنند و واحدهای جدید به سنگ آهن وارداتی وابسته خواهند بود.

«بولد باتار»، مدیر ارشد بازرگانی شرکت ریوتینتو در گردهمایی سنگ آهن و فولاد سنگاپور اعلام کرد: تا سال ۲۰۳۵ بازار سنگ آهن با کمبود عرضه ای معادل ۶۵۰ میلیون تن روبه رو خواهد شد.

این برآورد حتی پروژه عظیم سیمانندو در گینه را نیز در نظر گرفته است؛ پروژه ای که ظرفیت تولید سالانه آن به ۱۲۰ میلیون تن خواهد رسید و در آغاز فعالیت است.

به اعتقاد ریوتینتو، سرعت توسعه معادن جدید برای جبران کاهش تولید معادنی که به پایان عمر خود می رسند کافی نخواهد بود.

عامل دیگری که از سودآوری شرکت های معدنی حمایت می کند این است که بیشتر ظرفیت های جدید فولادسازی در آسیا همچنان بر پایه روش سنتی کوره بلند (BF-BOF) اکسیژنی ساخته می شود.

این روش از نظر اقتصادی مقرون به صرفه و اثبات شده است، اما به دلیل وابستگی به زغال سنگ کک شو، یکی از آلاینده ترین روش ها محسوب می شود.